

Stromovous

Stromovous bydlí v kmenech stromů. Je malý. Šišatá hlava je zarostlá hustými šedivými vlasy. Určitě si všimnete špičatého nosu a dlouhého černého knírku. Na rukách mu roste mech. Na hlavě nosí velký hnědý špičatý klobouk. Obléká si zelené tričko se čtyřlístkem uprostřed a černé kalhoty. Je hodně nápadný tím, že tak malý skřítek si obléká veliké boty.

Je mu přes tisíc let. Je hodný. Nejvíce práce má na jaře, kdy se musí postarat o to, aby po zimě všechny probuzené stromy rozkvetly. Potom zase na podzim, kdy stromy připravuje na dlouhý zimní spánek.

Tomáš Bouček

Josef Bouček

Stromovous

Povím vám o mém hodném skřítkovi Stromovousevi. Se Stromovousem jsme se poprvé potkali, když jsem byl na procházce nedaleko mého bydliště v Předměřicích nad Labem. Šel jsem rozkvetlou jarní přírodou a kochal jsem se její krásou. Když tu najednou slyším slabounký hlásek. „Ahoj,“ říká ten hlásek. Odpověděl jsem překvapeným hlasem: „Dobrý den.“ „Já jsem Stromovous,“ ozval se znovu ten tenoučký hlásek.

Stromovous byl tak malý, že se mi vešel do dlaně. Měl delší šedivé vlasy a oči modré jako jarní zářící modrá obloha. Nos byl špičatý, pod ním knírek černý jako havraní peří a pusa červená jako ta nejrarejší jahoda. Na sobě měl tričko zelené jako listy stromů, v jejichž korunách často pobýval. Tričko zdobil velký čtyřlístek. K tričku pěkně ladily černé kalhoty a hnědé boty.

Stromovous měl nejvíce práce se stromy. Staral se, aby na nich vyrostly krásné zelené listy. Utíral z nich prach, poškozené listy shazoval na zem a nahrazoval je novými čerstvými. Na podzim listy obarvil všemi barvami. Přes zimu dbal, aby větve stromů byly dobře přikryty bílou sněhovou peřinou. Na jaře pak Stromovous svým kouzlem všechny listy znovu probudil a přidal k nim voňavé květy.

Tomáš Suchý